

Eragozpenak errepidean

NAROA ELORTZA
GORROTXATEGI

Pasa den asteko berria dugu: Irunen 67 urteko garraiolari bat hil zen, kamioia kargatzen ari zela. Errepidean izan balitz, “eragozpenak errepidean” entzungo genuke; ondoren, baxu antzean, “kamioilari bat hil da istripuan”. Gipuzkoa aldean trena hartzea ezinezko misioa bihurtu den honetan, laneko erlojuaren tiranian bizi diren milaka langile hasperen egiten imajinatu ditut: “Berriz ere N-1 errepidea kolapsatuta!”.

“Lan istripua” beharrean “errepideko ezbeharra” moduan izendatzea krudela da. Izan ere, errepideetan gurutzatzen edota aurreratzen ditugun kamioitzar horietako bakoitzak drama bat ezkutatzten du. Luzaroan ikusi gabeko familia, azpikontrata baten azpikontrata batek azpikontratutako autonomia, paperak justu-justuan dituen, dirua aurrezteko gurpilak gasta-gasta eginda bidaiatzen duena, nagusiak esandako ordutegiak bete ahal izateko manipulaturako takografoa duena, abiadura mugatzeko gailua desaktibatuta duena... Kamioilariak ez dute arriskatzeko beraien bizitza plazer hutsagatik. Denbora aurrezteko plastikozko ur botiletan egiten dute pixa, dirua aurrezteko kamioian egiten dute lo, ez dago ganorazko otordurik. Akaso, lotara joan aurretik tragoxka bat.

Garraiolarien lan-istripu hilgarrien zerrendara jo dut informazio bila: 2021etik hona, 43 garraiolari hil dira (gutxienez). 2025ean, 8. In-itinere gehienak, baita ibilgailuak harrapatuta edota, Irungoa bezala, kamioia kargatzeko lanetan ere. Garraio enpresa handien biltegietan ere gero eta okerragoa da egoera. Prekaritatea kanpoan eta barruan.

Sindikalizatzeko eta antolatzearen sektore oso konplikatuak da garraiolariena. Akaso, sindikatura afiliatzeaz gain, kontsumitzaile eta gidari gisa has gintezke banatzaile eta garraiolariari begirunez begiratzen. Amazon, Dachser, DHL, SEUR edo beste edozein marken atzean miseria ezkutatzeko delako. ●

RTVE S

Nazioarteko aktibisten martxa Egipto eta Gaza arteko mugara

ZIGOR OLABARRIA OLEAGA

Ekainaren 13an hasita 50 kilometroko martxa egingo dute hiru egunez Egiptoko Sinaiko basamortuan barrena Rafahko pasabidera arte, Gazako muga irekitzea eta genozidioa gelditzea exijitzeko. Momentuz munduko 32 estatutako 2.200 pertsona inguruk eman dute izena, eta horien artean dozena bat euskal herritar dago. Martxara batzeko aukera zabalik dago oraindik. Informazio guztia marchtogaza.net webgunean dago eskuragarri, eta hortik eman dezake izena interesa duenak.

Palestinaren aldeko Sumud, Gazara Bidean eta Askatasunaren Ontzidia nazioarteko ekimenen elkarlanaren ondorioa da martxa. Ekimena iragartzeko lehen komunikatuan, maiatzaren 21ekoa, horrela deskribatu dute Gazako egoera: “Gazako Zerrendaren aurkako kanpaina genozidan, Israel goseaz erabiltzen ari da suntsipen masiboko gerra arma gisa. Dagoeneko 11 aste bete dira Gazako Zerrendara elikagaiak, botikak, ura eta funtsezko beste hornidura batzuk sartzeko blokeo gogor bat gertatu zenetik, eta bertan dauden nazioarteko erakunde guztiak ohartarazi dute erreserbarik gabe geratu direla. Israelgo armadak laborantza eremu eta abelburu gehienak ere suntsitu ditu, bertako ekoizpena sarraskituta. Ahulenak haurrak dira –hamarnaka hil dira gosez–, haurdun dauden emakumeak eta bularreko haurrak, eta Zerrendako palestinar guztiak gosetearen mehatxupean daude. Milioi erdi bat berehalako heriotza-arriskuan, NBERen arabera”.

Martxan parte hartuko duen Palestinaren aldeko militanteetako bat da Agus Gorbea gasteiztarra, berak azaldu dizkigu ekimenaren nondik norakoak. Ekainaren 12an Egiptoko hiriburu Kairon elkartuko dira nazioarteko gainontzeko aktibistekin, 13an Al Arish hirira bidaiatuko dute, eta handik abiatuko dute martxa. “Al Arish hiritik Rafahko pasabidera 50 bat kilometro daude, Sinaiko basamortuan zehar. Errepide bakarra dago eta bertatik egingo dugu bidea, egunero 17-18 kilometro egingo ditugu. Hango kideek esan digute lehen edota azken orduan egingo dugula oinez, bestela beroa gehiegizkoa delako”. Oinezko martxa ez da izango egun horietako ekimen bakarra. “Printzipioz, egun horietan ontzi bat ere abiatuko da itsasotik”.

Mugan bi egunez egotea aurreikusi dute, bi aldarrikapen nagusi egiteko: “Genozidioa amaitzea, eta muga zabaltzea murrizketarik eta mugarik gabe”. Martxaren antolakuntzatik gogoratu dutenez, “hiru mila kamioi daude Rafahko pasabidean zain, elikagaiez, botikez eta beste funtsezko hornigaez gainezka, eta bi milioi palestinar baino gehiago goseak, hesiaren beste aldean”.

Egiptok momentuz ez du posizioz hartu martxaren aurrean, eta Gorbeak ez du konfiantza handirik agertu joka dezakeen paperaren inguruan: “Egipto diktadura militarra da, sionistekin harremanak ditu, eta Rafahko mugan Israelgo soldaduak daude”. ●